

Roč. 5, č. 27
Š. L. P. 2008-2009
Vychází 30. dubna 2009
Náklad nezjištěn
Kulturní matérie poskytla
kulturní společnost Prkotiny,
kopírovací stroj Kyocera laskavě
p. t. ředitelství voršílského ústavu

EDITORIAL

NA TOMTO MÍSTĚ SE MĚL VYSKYTOVAT ÚVODNÍK JULIE T. VZHLED K NEPŘEDVÍDANÝM OKOLNOSTEM, JAKO JE JARO, ZAPOMNĚTLIVOST SLEČNY J. T. APOD.. OČEKÁVEJTE ÚVODNÍK V NEJBLIŽŠÍM MOŽNÉM DALŠÍM TERMÍNU, TJ. V ČÍSLE 28/2009.

Maršál Malinovskij naučil své vojáky z II. ukrajinského frontu pít zapálenou vodku, což jim pomohlo osvobodit Evropu. /Jan K., IX/
Potom umřel a lidé na něj šťastně vzpomínali. /David S., IX/
Byly čtyři sestry, Anežka s Bětkou byly klidné a trochu víc vytvarované... /Anna V., IX/
Jednoho dne musel jet otec do války a vrátil se jenom tehdy, když byl zraněn. /Monika Kotková, VI/
Bratrance Veverkové vynalezli drkadlo. /Klára F., VIII/
Trubadúr hrál na trubku. /Kristian T., VII/

Ideální hrušky

Ideální hrušky
koupíte jen u sámošky.
Pondělí, úterý, každý den,
koupíte je přes týden,
různé barvy, sladké,
hrbolaté nebo hladké.
Tak neváhejte a kupte si je,
vaše děti vděčně sní je.
Za pár korun! Neváhejte,
do košíku nakládejte!

/Štěpánka Stejskalová, VI/

Romantický (?) popis krajiny

Dívám se do Macochy, ale nic nevidím. Jenom pár kamínků, oběšence, keříček, utopence, někoho, kdo se zabil v kamení a leží dole. Dále zelené hnusné jezírko a v něm mrtvou rybu. Na stěnách je spousta výčnělků, na kterých je sem tam ruka, noha, někdy i hlava. Jinak je to všechno zelené. /Filip Slimařík, VII/

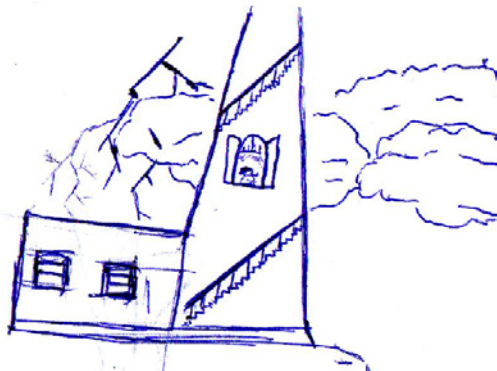
Co bychom mohli, kdybychom nebyli... hm...

Vzhledem k našemu chování ve škole poslední dobou se náš pan třídní rozhodl zrušit všechna privilegia. To je ovšem velká škoda, neboť si teď připadáme trochu jako... pátáci. Kdybychom si to takto nepokazili, nikomu by nevadilo, že sedíme, kde chceme, že si nepíšeme zápisy, že chodíme bez dovolení na WC a že na školu tak trochu kašleme. Tomu je ale jednou provždy konec. Teď se musíme ptát, když chceme na WC, když si chceme sednout za kamarádem na hodinu, a když si nepíšeme zápisy v hodině, je hned oheň na střeše. Poslední dobou jsme jako třída pokazili všechno, co se dalo.

Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha

(úryvek z písemné práce)

Chudý chlap se zblázní z četby rytířských románů a řekne si, že se stane rytířem. Pořídí si starou herku (koně), pořídí si ženu svých snů (povětrná Dulcinea) a vyjede do světa. Z cest se ale vrací vždy pomáčený a zesměšněný. /Matěj Sigmund, IX/



Ilustrace k hodině Českého jazyka
/Jakub Zatloukal, VII/

Báseň o žákovské knížce (úryvek)

Mně je smutno po podpisu,
to Vám píšu do dopisu.

Nosíť žákovskou je nuda,
narušuje to ve mně přirozeného puda.
Žákovská aktovka zatíží,
bez ní je mín potíží,
líp se bez ní běží,
vysvětluje se to však stěží.

/Tomáš Švec, VII/

Na další planetě bydlel pian. /Filip S., VII/
Jan Hus byl zvolen za kacíře. /Zdislava K., VII/
Žila jednou jedna mrtvá paní. /Václav M., IX/
U cesty rostl pyl. /Klára B., VIII/
Co je to folklór? Černý humor. /Ondřej P., VI/

Helenina krabice

Krásná krabice, která leží na mém dřevěném stole, slouží ve dne jako pouzdro a v noci jako byt pro skřítku. Je krémová a na přední části má nakreslené modré bublínky a nápis M a pod ním je vryto černým písmem Merit. Možná se tak skřítek, který tu přespává, jmenuje. Je již stará a rozpadlá, zvláště víko. Ale nikdy bych jí za novou nevyměnila. /Helena Šnevajsová, VI/



/Marek Rašák, V nebo IX/

Ťukavá pohádka

Ťuk, zaklepal kdosi.
Ťuk, ťuk, ozvalo se zas. Musím jít otevřít.
Ťuk, ťuk, ťuk, to je jen datel,
ťuk, ťuk, ťuk, ťuk...

/Mariana Jalůvková, VII/

Telefonát do nebe

Lucie: Tak, a vytočím číslo.
Telefon: Tú, tú, tú...
Sv. Petr: Ano? Tady svatý Petr.
Lucie: Tady Lucie. Mohl byste mne prosím spojit s Bohem?
Sv. Petr: Ale ovšem. Chvilku vydržte.
Telefon: Tú, tú, tú...
Bůh: Tady Bůh. Co si přejete?
Lucie: Tady Lucie. Chtěla bych se zeptat, jestli je má zapomnětlivost hřích.
Bůh: Zapomnětlivost hřích není. Pokud ovšem nezapomínáš chodit v neděli do kostela.
Lucie: Do kostela chodím, ale zapomněla jsem vypnout zvuk u telefonu.
Bůh: A to je důležité?
Lucie: Ano. Zazvonil mi v češtině.
Bůh: A co jste brali?
Lucie: Předložky.
Bůh: A je ti to líto?
Lucie: Je mi to moc líto. Poslouchám výklad a najednou začne zvonit telefon.
Bůh: Jestli je ti to líto, je ti odpuštěno.
Lucie: Ano? Moc vám děkuji.
Bůh: Nemáš za co. Ale už budu muset jít.
Lucie: Aha. Tak s Pánem Bohem.
Bůh: Nápodobně. /Lucie Kubáková, VII/

Medvěd přepadl Rumcajse, to však dřevorubec viděl a snažil se ho zachránit a sekerou medvěda odlákal. /David S., IX/
Včela pilovala pyl. /Klára B., VII/
Mešita byl člověk, který vyznával islám. /Adéla P., VII/

Helina krabice

Na Helině lavici leží krabice, kterou používá jako pouzdro. Má barvu šedohnědou a má roztrhané části víka. V té krabici má nůžky, lepidlo, papír (na něm nápis Júlia), tužku... Tato věc je asi už starší a měla by si pořídít novou. /Šárka Kubáková, VII/

Proč holky neministrují? (miniúvaha)

Holky neministrují z jednoho prostého důvodu. Aby nepoutávaly pozornost kněze. Kdyby totiž kněz viděl krásnou ministrantku, měl by hříšné myšlenky a nesoustředil by se na mši svatou. Proto se raději ministrování udeľuje klukům a v krajním případě ošklivým holčákům chlapcům, kteří kněze nerozptylují při práci.

/za ministrantský kroužek Eva Dostálová, VII/

Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha

(úryvek z písemné práce)

Don Quijote je fantasta, snilek, je to člověk, který čte rytířské knihy. Je z knih tak unesen, že si na rytíře hraje. Má svého koně (stará herka), má svoji vyvolenou dámu (obyčejná dívka na farmě). Bojuje proti obrům (větrné mlýny), proti rytířům (stádo ovcí). Vždy se domů vrací omlácený. /Nikolaj Kerkhof, IX/

Jedna paní povídala,

že když pov sí prádlo venku, tak jí uschne d íve, než kdyby ho sušila v dom . Kamarádka její bývalé kamarádky íkala, že má kamarádku, která ví, ím to je. Prý je to zp sobeno inností mikroorganism v p d , a ty si doma nem že po ídit. /Anna Ve e ová, IX/

Návrh litanií pro řecké pohany

Invokace: Die, dej nám dostatek elektřiny.
Responsum: Udělej to za nás!
Invokace: Héro, dej nám dostatek přípravku na akné.
Responsum: Udělej to za nás!
Invokace: Háde, dej nám v podzemní říši dostatek světla.
Responsum: Udělej to za nás!
Invokace: Dionýse, dej nám dostatek piva na oslavy.
Responsum: Udělej to za nás!
/Matěj Zahradník, VIII/

Člověk, který se rád směje a hodně jí. Musíme si dávat pozor, aby někoho nezabil. /Kristian Tomeček, VII/



Já a fantazie

V mé fantazii se změnil koš na papír ve velkou věž, do které lidé musí vylézt po žebříku a potom do ní vcházejí po schodech. Je tam moc občůdků, kde si lidé mohou zajít nakoupit oblečení, jídlo atd. Občas ale přijde lavina. A to tehdy, když obří vyhazují své odpadky. To potom lidé v koši musí stavět své občůdky znovu. /Zdislava Kotková, VII/

Za starých časů, kdy Olomouc končila hned za hradbami a po kamenných náměstích drnčela dřevěná kola, zdržoval se ve městě hastrman. Žil pod městskými hradbami v Mlýnském potoce nedaleko tzv. katovny.

Nikdo již neví, jak se jmenoval, je však známo, že se mu líbila pěkná děvčata. Aby se s nimi mohl potěšit, musel je nejprve utopit, což také dělal.

Když se případy utopených dívek začaly množit, rozhodli se páni radní zasáhnout. Domluvy a jednání s vodníkem k ničemu nevedly. Radní tedy nařídili všem měšťanům, aby veškerý svůj odpad vynášeli do řeky.

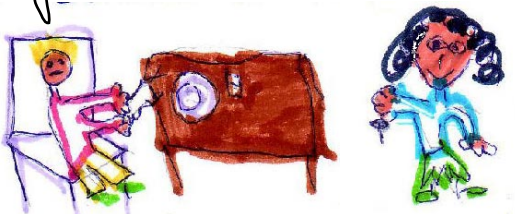
Voda se zakalila, ryby odtáhly a i tomu hastrmanovi nezbylo než se odstěhovat. Od té doby o něm nikdo neslyšel.

Ťukavá pohádka

Ťuk, klapala dřevěná noha,
fuk, fuk, noha se začala uvolňovat z kloubů,
fuk, fuk, fuk, noha vypadla ze zdravé části,
fuk, fuk, fuk, fuk, padala po schodech
do prázdnoty,
fuk, fuk, fuk, fuk, fuk, dřevěná noha narazila
do dřeva,
fuk, fuk, fuk, fuk, fuk, fuk, začali ji okousávat
červotoči.

/Klára Bednářová, VII/

Jak se choval na obědě



1. Žák by měl obědvat v tichosti, přinejhorším v tichém rozhovoru se svými kamarády (učitel pouští na zem špendlík).

Pohádkový příběh s citoslovci

Dup, dup, přišla ježibaba do staré chaloupky. Otevřela dveře a ozvalo se vrz. Věšla do chaloupky a prásk, zabouchla dveře. Křup, chrp, bum, bum, chaloupka se rozspála.

/Jan Cenker, VII/

Moje pouzdro

Moje pouzdro je celé modré, kromě hokejisty a pušky, což jsou obrázky na vrchní straně. Pouzdro se dá rozložit, jsou v něm dvě tužky, sedm pastelků, dvanáct fixů, dva zmrzákky, tři tužky a mezi tím leží volně pohozená propisovací tužka. Když pouzdro složíme, můžeme vidět rozvrh hodin a tramvajenku. Pouzdro se mi moc líbí, používám ho už tři roky a doufám, že mi vydrží nejméně do deváté třídy.

/Michal Tříška, VI/

Spartička zase jednou vyhrála... /Matěj Sigmund, IX/

Jmenuji se Marcel a jsem z Prahy. Fandím mojí milované Spartičce Praha. Včera jsem byl na zápase s Brnem, kde jsme vyhráli 4:0. Zápas jsem si užil a také mě zaujaly brněnské dresíky v bílé barvičce. Nejvíce to ale slyšelo Tomíkovi Řepkovi. Je to můj oblíbenec a mám jeho autogram! Druhý poločas mě moc nezaujal, tak jsem si zašel na jahodový koktejl do bufetu. Potom mi vyhržovalo pár plešek z kotle, ale já jsem jim utekl a všechno nahlásil pořadateli! Ten mě však poslal pryč. Než jsem se vzpamatoval z tohoto traumatu, byl konec. Nasedl jsem na metro a potom jsem si zašel k nám do baru Modrá ústí, kde jsme to oslavili vítězným koktejlem...

Myšibox

Ve slohu jsme hráli myšibox. To je taková hra, že jeden toho druhého boxne oběma ukazováčky. Nebo ten druhý toho prvního. Je to takový malý (myší) box. Myšibox!

/Antonín Bekárek, VI, Pavel Oslík, VI/

Co děláme v báječné hodině TV s báječným panem učitelem

Na začátku hodiny se nádherně usmíváme. Potom začneme hrát úžasnou a nej hru. Pak děláme úplně nej cviky, které nás baví. Následně se s pláčkem rozloučíme a jdeme se se slzou v oku převléknout.

/Eliška Bátková, VII/

Ťukavá pohádka

Ťuk, někdo zaklepal na dveře,
ťuk, ťuk, teď někdo na dveře buší,
ťuk, ťuk, ťuk, kdosi zatukal na dřevo,
ťuk, ťuk, ťuk, ťuk, vrabci ťukají na střeše,
ťuk, ťuk, ťuk, ťuk, ťuk, ťuká datel v lese,
ťuk, ťuk, ťuk, ťuk, ťuk, ťuk, zatukala jsem propiskou o stůl.

/Lucie Kubáková, VII/

Na druhém stromu sedí sova. Moc se mi líbí, protože vypadá jako sova. /Jakub Ze., VII/
Kresčák je nástroj. /Adéla P., VII/
Pastorela je milostná báseň, kde rytíř říká své milé, že je jak ovce čistá. Přirovnává ji k ovci. /Zdeněk S., VII/



2. Žák by se neměl chovat moc hlasitě nebo se hlasitě smát.

Na tuto otázku je jednoduchá odpověď. V tomto případě vítězí kvantita nad kvalitou. Proč by blanická armáda měla přezbrojovat, když má nepočítaně vojáků?

Co když však nebudeme řešit účinnost zbraní, ale reprezentaci? V tomto případě by se přezbrojit měla. V době 3. světové války, kdy budou bojovat robotičtí vojáci po boku klonů, by bylo trapné, kdyby blaničtí vojáci vyjeli Česku na pomoc na koních s meči a brněním prozraným staletou rzi. V dnešní době by měli vyměnit koně za pásová vozidla, brnění za neprůstřelné vesty a meče za samopaly. A co v budoucnu? Stále se vyvíjí nově a nově zbraně a spící armáda bude těžko přezbrojovat. Proto by se měli občas probudit, aby zjistili, co se ve světě děje, a na základě toho se přezbrojili. Také musíme srovnat škody, které by blanická armáda utrpěla v boji s moderně vyzbrojenou armádou. Mnoho vojáků by zbytečně zemřelo jen proto, že se nepřezbrojilo. Těžko říct, jestli by se jim vůbec podařilo přiblížit s meči k nepříteli. Jejich zbraně se se současnými zdaleka nedají srovnávat. Houfnice by proti tanku asi neměla šanci, a kdo ví, jestli by vůbec prostřelila pancéřování. Výstřel z pišťaly by asi zachytila neprůstřelná vesta nebo helma. A vydržela by třeba vozová hradba letecký útok?

Když shrnu všechny argumenty, je jasné, že by blaničtí rytíři měli přezbrojit.



3. Žák by neměl rušit ostatní osoby v jídelně (kuchařky, učitele, žáky nižších ročníků...).

Jarní vzpomínka na zimu

Zima je krásné zimní období, proč je všude bílo? Kdo to ví? Protože sníh vše přikryl bílou pínou, vše zmrzlo tou osudnou vteřinou.

Honem vytáhneme čepice, šály, sněhový oblak se oblohou nese v dáli, zem zmrzla jako led, my už nechceme zimu, ale jaro HNED!

/Helena Šnevasjová, VI/

Fašismus je rasistická teorie o nadržnosti árijské rasy. /Eliška B., VII/

Životopis mého telefonu

Narodil jsem se v Číně 8. 7. 1999. Jmenuji se Samsung E 250. Koupila si mě jedna paní. Dála se být moc příjemnou paničkou, ale ukázala se, že je zlá. Za necelý rok se z mého nádherného červeného kožíšku stala hnusná špinavá kožešina. Panička mnou mlátí o zem, hází ze schodů, a tak to vypadá, že se nedožiji ani svého prvního roku. :-)

/Anna Ryliaková, IX/



4. Žák by neměl provokovat ostatní osoby v jídelně svým „řehotem“, nářázkami či sprostými vtipy.

Co se přihodilo Badger-teamu aneb óda Na schopnosti jednoho učitele

Dnes na naší obvyklé trase učitel hbitý nachytl nás zase, má mladé rychlé nohy, my zbrkle podcenili jeho vlohy. Vojšta, námi zvaný Bred, ucítil ho v zádech hned, už to lítá, už to sviští, náš Tesík už strachy piští. Musíme být opatrní, boží ruka nechť nás chrání.

/Karel Fojtík, IX/



Výchovný seriál Jak se chovat v jídelně připravila pro neznalé společenského chování, tedy především pro sebe, Klára Bednářová, VII, t. č. přezdívaná Guth-Jarkovský v suknič.

5. Žák by měl za každé jídlo p. kuchařkám poděkovat.

Nové plány Badger-teamu z 9. třídy

Měli bychom být opatrnější a někdo by nám měl krýt záda. Musíme být rychlejší a lepší. A když se stane, že se nám učitel objeví v zádech, musíme rychle jednat a schovat se.

/Marek Tesař, IX/

Zaprve promyslet systém dorozumívání. Musí být na vyšší úrovni. Hlavně znaky. To znamená, že se musíme lépe vyškolit. A rozdělit se na dvě skupiny. Alfa a beta. Taky by to chtělo vysíláčky a pro stav nouze paralyzér.

/Vojtěch Jiříček, IX/

Až budu příště postávat na chodbě, budu víc ostražitý a vyšlu nejméně jednoho žáka k laboratoři, aby nenastala trapná situace jako dnes. Dále bychom měli být méně hluční, protože poutáme přílišnou pozornost. Na chodbě by mělo být více nábytku, abychom se měli kam schovat. K našemu dobru by nám mohla škola pořídit vysíláčky, protože komunikace je velmi důležitá.

/Matěj Sigmund, IX/